

(Cocconi, 1873) en Grote Astarte *Tridonta borealis* (Schumacher, 1817) (met typische aantasting van de borende worm *Polydora*). Deze soorten zijn als losse verkleurde of witte schelpen vooral door zandsuppleties vanuit de Noordzee hier terechtgekomen. Het materiaal stamt vooral uit het laat Pleistoceen.

Op het strand liggen ook veel gladde limoniet concreties en vuurstenen. Eén vuursteen bleek de afdruk van een pectenachtige schelp te bevatten. De vuurstenen komen oorspronkelijk uit het krijt en zijn ingespoeld.

Op het schor ten noorden van de Strandweg werd in de *Juncus gerardi-Plantago maritima-Festuca rubra* zone levende Gray's kustslakje *Assiminea grayana* Fleming, 1828 verzameld. Onder een stuk hout naast het zandpad op het schor werden vele levende exemplaren van het Mostonnetje *Pupilla muscorum* (L., 1758) waargenomen.

De stukken strand en schor die onderzocht zijn vallen in hok 37-31-44 van topografische inventarisatie atlas.

Geraadpleegde literatuur

BRUYNE, R.H. DE & BOER, Th. W. DE, 2008. Schelpen van de Waddeneilanden. Gids van de schelpen en weekdieren van Texel, Vlieland, Terschelling, Ameland en Schiermonnikoog. Fontaine Uitgevers, 's-Graveland: 359 pp.

KERNEY, M.P. & CAMERON, R.A.D., 1980. Elseviërs slakken-gids. Elsevier, Amsterdam, Brussel: 310 pp.

MOERDIJK, P.W., JANSSEN, A.W., WESSELINGH, F.P., PEETERS, G.A., POWER, R., VAN NIEULANDE, F.A.D., JANSE, A.C., SLIK, L. VAN DER, MEIJER, T., RIJKEN, R., CADÉE, G.C., HOEKSEMA, D., DOEKSEN, G., BASTEMEIJER, A., STRACK, H., VERVOENEN, M., & TER POORTEN, J.J., 2010. De fossiele schelpen van de Nederlandse kust. Geologie van Nederland. Nederlands Centrum voor Biodiversiteit Naturalis, Leiden: 332 pp.

VOGELBESCHERMING NEDERLAND & VOFF, 2007. Topografische inventarisatieatlas voor flora en fauna van Nederland. Vogelbescherming Nederland, Zeist: 185 pp.

Adres van de auteur:

Radboud Universiteit Nijmegen,
 Instituut voor Water en Wetland Research,
 Heyendaalseweg 135, 6525 AJ Nijmegen.
 Email: g.vandervelde@science.ru.nl/ NCB Naturalis Leiden.

NIEUW IN NEDERLAND

Samengesteld door Gerard D. Majoor

Echinophoria rondeleti (Basterot, 1825) een nieuwe fossiele slak uit de Westerschelde

Echinophoria rondeleti (Basterot, 1825), op 05-09-2010 aangetroffen tussen schelpen opgebaggerd uit de Westerschelde. Foto: Esther Moerdijk

Peter Moerdijk

For the first time the fossil gastropod *Echinophoria rondeleti* (Basterot, 1825) was found among shells dredged from the Westerschelde estuary. The geological age of the specimen is enigmatic.

Het was heel lang geleden dat ik in Zeeland een fossiele schelp oprapte die ik niet herkende. Ik vond de schelp op 5 september 2010 in Yerseke, in een lading schelpen uit de Westerschelde. Het bewuste slakkenhuis was ongeveer vijf centimeter hoog en onmiskenbaar een vertegenwoordiger van de familie Cassidae, maar de soort kende ik niet

Naspeuring in Glibert (1957) bracht aan het licht dat het *Echinophoria rondeleti* (Basterot, 1825) betrof. Karakteristiek voor deze soort zijn de circa twaalf sterk ontwikkelde, regelmatig geknobbeld spiraalribben en de verdikte mondrand met krachtige lijsten. De uit Zeeland en omstreken bekende Pliocene soort *Galeodea bicatenata* (Sowerby, 1817) wordt groter en heeft veel meer spiralen, waarbij de knobbels beperkt blijven tot de schouder. Ook het siphokanaal is bij die soort heel anders van vorm.

Echinophoria rondeleti is in onze omgeving bekend uit Oligo-

cene afzettingen, zoals ontsloten in groeve De Vlijt in Winterswijk en in de Klei van Boom in België. Verder komt de soort voor in het Mioceen van Gram in Denemarken, maar volgens de fossiele overlevering zou de soort in de loop van het Mioceen zijn uitgestorven. De schelp zou dus uit een Oligocene of Mioceen laag afkomstig moeten zijn. Toch ken ik geen enkel Oligoceen of Mioceen slakkenhuis uit de Westerschelde dat zo goed geconserveerd is als dit exemplaar. De gevonden schelp is nauwelijks verweerd of versleten. Een Pliocene herkomst zou beter bij de goede conditie van het fossiel passen, maar dat zou dan weer heel bijzonder zijn omdat zo'n 'jonge' *Echinophoria rondeleti* nog nooit is gevonden.

Literatuur:

GLIBERT, M. (1957): Pélécypodes et gastropodes du Rupélien supérieur et du Chattien de la Belgique. – Mémoires de l'Institut Royal des Sciences naturelles de Belgique, nr. 137.

MOERDIJK, P. (2011): *Echinophoria rondeleti*, spectaculaire vondst in zuigermateriaal. – *Voluta* 17 (1): 14-15.

Adres van de auteur:

Kingstraat 14
 4336 LG Middelburg
moerdijkpw@zeelandnet.nl

(Deze bijdrage is deels overgenomen uit *Voluta* 2011: 17 (1))